

Nr 132

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring i taxeringsförordningen (1956:623); given Stockholms slott den 24 april 1970.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändring i taxeringsförordningen (1956:623).

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås möjlighet för ordförande i fastighetstaxeringsnämnd att vid angivande av yttrande i besvärsmål, som är anhängigt i fastighetsprövningsnämnd, rådgöra eller sammanträda med ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnd. Möjligheten bör finnas redan i fråga om besvär över taxeringar som skett vid 1970 års allmänna fastighetstaxering.

Förslag
till
Lag
om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623)

Härigenom förordnas, att 147 § taxeringsförordningen (1956: 623) skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

147 §.¹

Länsstyrelsen har — — — — — bedrivs ändamålsenligt.

Det åligger — — — — — annat bistånd.

Bestämmelserna i — — — — — av dem.

Fastighetstaxeringsnämndens ordförande — — — i besvärsmål.

Vid fullgörande av honom åliggande uppgifter må ordförande åtnjuta biträde av personal, som för sådant ändamål kan anvisas.

Vid fullgörande av honom åliggande uppgifter må ordförande åtnjuta biträde av personal, som för sådant ändamål kan anvisas. *För avgivande av yttrande i besvärsmål, som är anhängigt i fastighetsprövningsnämnd, må ordföranden rådgöra med ledamot av fastighetstaxeringsnämnden. Ordföranden må för ändamålet även kalla ledamöterna till sammanträde utan hinder av att nämndens arbete i övrigt är avslutat.*

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse 1969: 709.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 24
april 1970.*

Närvarande:

Statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, HOLMQVIST, ASPLING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *ändring i taxeringsförordningen (1956: 623)* och anför.

Innevarande är äger allmän fastighetstaxering rum. Taxeringsarbetet i första instans, som bedrivs av fastighetstaxeringsnämnden, skall enligt 152 § första stycket taxeringsförordningen (TF) vara avslutat senast den 25 mars under taxeringsåret. Besvär över taxering förs hos fastighetsprövningsnämnden. Besvärstiden går ut, för ägare den 31 maj, för kommun den 30 juni och för taxeringsintendent den 31 oktober, allt under taxeringsåret. Fastighetsprövningsnämndens arbete skall vara avslutat senast den 15 december under taxeringsåret.

Enligt 147 § fjärde stycket 6 TF åligger det ordförande i fastighetstaxeringsnämnd att avge yttrande i besvärsmål.

Fastighetstaxeringsnämnd består av ordförande samt lägst fyra och högst sju ledamöter (133 § 1 mom. första stycket TF). Ordföranden och ytterligare en ledamot förordnas av länsstyrelsen i samband med indelningen i fastighetstaxeringsdistrikt. I övrigt ingår i nämnd på landet en ledamot som valts av landstingskommunens förvaltningsutskott och tre ledamöter som valts av kommunalfullmäktige samt i nämnd i stad tre ledamöter som valts av stadsfullmäktige (133 § 1 mom. andra och tredje styckena). Om det är påkallat med hänsyn till fastighetstaxeringsdistriktets utsträckning eller eljest, får länsstyrelsen förordna att på landet antalet ledamöter som väljs av landstingskommuns förvaltningsutskott och av kommunalfullmäktige skall vara två resp. fyra samt i stad antalet ledamöter som väljs av stadsfullmäktige skall vara fem (133 § 1 mom. fjärde stycket).

Om ersättning till ordförande och ledamot i fastighetstaxeringsnämnd finns föreskrifter i 173 § TF. Av dessa bestämmelser framgår bl. a. att ersättningen till ordförandena och de av länsstyrelsen förordnade ledamöterna

bestrids av statsmedel (173 § 1 mom. 1 jämfört med 129 § 1 mom. 1). Ledamot som valts av kommun åtnjuter arvode, traktamente och resekostnadsersättning efter de grunder som anges i kommunallagen (1953: 753) angående sådan gottgörelse till ledamöter i kommunala nämnder, om detta beslutats av kommunen (173 § 3 mom. första stycket jämfört med 130 § första stycket). Ledamot som utsetts av landstingskommuns förvaltningsutskott åtnjuter dagtraktamente och resekostnadsersättning av landstingskommunens medel efter de grunder som anges för landstingsmän när det gäller inställelse vid fastighetstaxeringsnämnds sammanträden (173 § 3 mom. andra stycket).

Fastighetstaxeringskommittéerna (se riksdagsberättelsen år 1970 s. 197) har i skrivelse till Kungl. Maj:t, som inkommit till finansdepartementet den 16 april 1970, hemställt att fastighetstaxeringsnämndens ordförande skall få rätt att överlägga med ledamöter i nämnden innan han avger yttrande till fastighetsprövningsnämnden över besvär. Kommittéerna har i skrivelsen framhållit följande.

I anslutning till nuvarande strävanden att höja kvaliteten på ordförandenas yttranden — bl. a. har fastighetstaxeringskommittéerna till länsstyrelsernas blankettkommission överlämnat förslag till särskilda yttrandeblanketter — samt att bättre anpassa yttrandena till de krav som måste ställas i besvärprocessen till följd av de nya reglerna vid 1970 års allmänna fastighetstaxering och den beräknade, väsentliga ökningen i antalet besvär jämfört med tidigare har starka önskemål framförts om att ordförandena skall kunna sammanträda med sina fastighetstaxeringsnämnder för att med dessa diskutera besvärs mål före yttrandenas avgivande. I åtskilliga fall kan en ordförande inte lämna ett tillfredsställande yttrande utan överläggningar med nämndledamöter med lokalkännedom. Antalet sammanträden för överläggningar med hela nämnden eller delar därav — ofta torde endast ledamöter med speciell lokalkännedom behöva kallas — kan antas endast undantagsvis komma att överstiga två per nämnd.

Kommittéerna förutsätter att bestämmelserna i 173 § 3 mom. TF medger ersättning till kommun- och landstingsvalda nämndledamöter som deltar i sammanträde för nämnda slag av överläggningar med nämndens ordförande. Uppskattningsvis kommer kostnaderna för primär- och landstingskommunerna i anledning av sådana sammanträden inte att överskrida 250 000 resp. 80 000 kr. Statens merutgifter kan beräknas till ca 100 000 kr.

Över kommittéernas skrivelse har efter remiss yttranden avgetts av Svenska kommunförbundet och Svenska landstingsförbundet. Förbunden har inte haft något att erinra mot bifall till framställningen.

Med hänsyn till nuvarande regler i TF om tidpunkt för fastighetstaxeringsarbetets avslutande i första instans vid allmän fastighetstaxering torde

inte möjlighet föreligga för ordförande i fastighetstaxeringsnämnd att vid avgivande av yttrande i besvärsmål utnyttja den lokalkännedom som ofta finns hos de ledamöter i nämnden som är valda av kommun eller landstingets förvaltningsutskott. Vid den allmänna fastighetstaxering, som just avslutats i första instans, har funnits en strävan till förbättringar i fastighetsredovisningen på många sätt och därmed till en ökad likformighet och rättvisa vid taxeringen. I detta hänseende vill jag hänvisa till beslut av statsmakterna inför 1970 års allmänna fastighetstaxering (prop. 1968: 154, BeU 72, rskr 376, SFS 729—734, prop. 1969: 96, BeU 43, rskr 210, SFS 210, 211, prop. 1969: 97, BeU 44, rskr 211, SFS 209, prop. 1969: 147, BeU 70, rskr 409, SFS 709, 710). Givetvis bör en sådan strävan inte motverkas av brister i underlaget vid bedömningen av besvär. Vad fastighetstaxeringskommittéerna anfört i sin skrivelse finner jag således värt beaktande. Någon erinran här emot har heller inte gjorts av de båda remissinstanserna. Jag vill påpeka att sammanträde med fastighetstaxeringsnämnden i sin helhet bara undantagsvis torde vara behövligt för att ordföranden på ett tillfredsställande sätt skall kunna fullgöra sin skyldighet att avge yttrande. Han bör givetvis inte sammankalla fler ledamöter än han finner nödvändigt. I många fall torde också uppgifter kunna inhämtas genom skriftlig förfrågan eller per telefon. Å andra sidan synes mig självklart att de ledamöter som deltar i sammanträde för att vara ordföranden behjälplig i nu avsett hänseende bör komma i åtnjutande av ersättning efter samma normer som gäller för de sedvanliga sammanträdena med fastighetstaxeringsnämnden.

För att nå syftet med kommittéernas framställning torde viss ändring av TF vara behövlig. För min del finner jag lämpligt att föreslå ett tillägg till 147 § femte stycket av innehåll att för avgivande av yttrande i besvärsmål, som är anhängigt i fastighetsprövningsnämnd, ordföranden i fastighetstaxeringsnämnden får rådgöra med ledamot av fastighetstaxeringsnämnden. Bestämmelsen bör också ge ordföranden rätt att kalla ledamöterna till sammanträde utan hinder av att nämndens arbete i övrigt är avslutat.

Med den här förordade författningsändringen torde bestämmelserna i 173 § TF bli tillämpliga även på sammanträden som hållits för att ordföranden skall kunna avge yttrande.

Statsverkets kostnader för den utvidgade verksamheten inom fastighetstaxeringsnämnderna bör betalas från förslagsanslaget Kostnader för allmänna fastighetstaxeringen år 1970.

Under återopande av del anförda och under framhållande att ärendet bör behandlas under riksdagens vårsession hemställer jag, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att antaga inom finansdepartementet upprättat förslag till *lag om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623)*.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt

Kungl. Maj:ts proposition nr 132 år 1970

förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten